

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200371
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5613200371.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobkyne J. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, proti žalovaným: 1) K.. C. C., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XXX, zastúpenému JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom so sídlom Liptovský Mikuláš, ulica 1. mája 709 a 2) N.. J. C., P., nar. XX. X. XXXX, bytom R., R. XXX/XX, v spore o odstránenie stavby, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému 1) a žalovanej 2) sa priznáva voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Štátu sa priznáva voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 15. 1. 2013, sa žalobkyňa domáhala pôvodne len voči žalovanému 1) odstránenia ostrešia rodinného domu súpisné číslo XXX vo C., postaveného na pozemku parc. č. KN-C 826, zapísaného na liste vlastníctva číslo XXX pre katastrálne územie C., a to v časti, v ktorej presahuje nad jej pozemok zapísaný ako parc. č. KN-C 824/1 v katastrálnom území C.Š., teda po obvodový múr rodinného domu súpisné číslo XXX. V žalobe uviedla, že je vlastníčkou pozemku zapísaného ako parc. č. KN-C 824/1, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 303 m², zapísaného na liste vlastníctva číslo XXX pre obec a katastrálne územie C.. Žalovaný vlastní rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na pozemku zapísanom ako parc. č. KN-C 826, oba zapísané na liste vlastníctva číslo XXX pre obec a katastrálne územie C.. Rodinný dom žalovaného je postavený tak, že obvodový múr tvorí hranicu medzi pozemkom parc. č. KN-C 826 a parc. č. KN-C 824/1. Časť strechy (ostrešie) bez právneho dôvodu presahuje na jej pozemok. Ostrešie žalovaný vybudoval v roku 2001, napriek jej výslovnému nesúhlasu. Ona, ani jej právni predchodcovia nikdy nedali súhlas žalovanému, ani jeho právnym predchodcom, na umiestnenie ostrešia rodinného domu nad jej pozemok. Na stavbu ostrešia, ktorú žalovaný postavil v rámci rekonštrukcie, nebolo vydané ani stavebné povolenie.

2. Na pojednávaniach žalobkyňa na podanej žalobe trvala. Poukázala na to, že k sporu by nedošlo, keby nebola geodetka N. urobila chybu pri zameriavaní. Skutočnosť, že hranica ide múrom, bola potvrdená aj znalkyňou X.. Š.. Ostrešie nebolo urobené s jej súhlasom, ani so súhlasom jej mamy, starých rodičov. Voda z domu žalovaných steká do jej uličky. V záverečnej reči uviedla, že ju mrzí, že nedošlo k dohode, keďže teraz jej treba riešiť vývod z WC do jej dvora ako aj odtok vody zo strechy.

3. Právny zástupca žalobkyne poukázal na to, že v roku 2001 žalovaný 1) osadil ostrešie dvakrát, jedenkrát bolo ostrešie žalobkyňou a jej manželom odrezané, v nadväznosti na čo bolo vedené aj trestné

konanie a konanie o náhradu škody. Žalovaný dal následne ostrešie osadiť opätovne, hoci vedel, že žalobkyňa s tým nesúhlasí. V čase, keď sa staval dom žalovaných, pretrvávala obyčaj, že strecha presahovala nad susedný pozemok, čo však nezakladá služobnosť, resp. vecné bremeno. Keďže vo Vavrišove bola obyčaj stavať dom na hranicu pozemkov, nemožno z toho vyvodiť úmysel vydržať služobnosť. Stavba žalovaných bola postavená na hranici pozemkov v súlade so všeobecným úzusom, nie na základe vzájomnej dohody, preto pre účely vydržania absentuje vydržací titul.

4. Žalovaní s podanou žalobou nesúhlasili.

5. Právny zástupca žalovaného 1) navrhol podanú žalobu zamietnuť. Spochybnil hranicu pozemkov vo vlastníctve žalobkyne a žalovaných tvrdiac, že hranica pozemkov vedie hranicou ostrešia. Súčasne poukázal na skutočnosť, že došlo ku vydržaniu práva vecného bremena osadiť ostrešie nad pozemkom, nakoľko existovala dohoda, uplynula vydržacia doba a bola aj dobromyseľnosť držby vecného bremena. Vlastník pozemku sa aj sám určitou mierou podieľal na výstavbe strechy tým, že umožnil, aby sa u neho varila strava pre murárov, ktorí strechu stavali. Konkrétny obsah dohody je, vzhľadom na odstup času, ťažké preukázať. Pokiaľ aj boli v minulosti problémy so strechou, jednalo sa o problémy z dôvodu stekania vody na pozemok, nie z dôvodu samotnej existencie strechy. Po vykonaní znaleckého dokazovania uviedol, že hranica medzi pozemkami strán sporu už nie je sporná. Časť stavby (ostrešie), osadenú nad pozemkom žalobkyne, považujú za oprávnenú. Ešte právnym predchodcom žalovaného 1) vzniklo právo služobnosti mať nad pozemkom žalobkyne štauplát. Z výpovede žalobkyne vyplývalo, že uvedeným spôsobom bola stavba postavená už pred 100 rokmi. Z hodnovernej snímky vyplýva, že rodinný dom už stál v roku 1919 v rozsahu, ako je teraz. Právnym predchodcom žalovaného 1) preto vzniklo právo služobnosti mať strechu nad pozemkom žalobkyne. Uvedené právo vzniklo do roku 1950, kedy sa vyžadovala 32 ročná vydržacia doba. V prípade neupreukázania vydržania práva navrhol, aby boli vzťahy medzi stranami sporu usporiadané zriadením vecného bremena, spočívajúceho v práve uloženia strechy v rozsahu 30 cm, keďže odstránenie stavby nie je účelné a neprichádza do úvahy ani prikázanie stavby do vlastníctva žalobkyne.

6. Uznesením zo dňa 15. 10. 2014 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného ako žalovaná v 2) rade vstúpila N.. J. C., P..

7. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti žalovanej 2), ktorej bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Žalovaná 2) svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila včas a dôležitými dôvodmi.

8. Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že hranica pozemku vedie severnou stranou domu, teda múrom. Poukázala na to, že už v roku 2000 sa ozvali, že so štauplátom nesúhlasia. Žalovaní však ostrešie zhotovili bez stavebného povolenia a bez súhlasu susedov v roku 2001. Štauplát na dome žalovaných bol aj pred rokom 1999, a to v šírke 30 cm a k tomu žľab. Štauplát bol na dome odvedý, ako dom kúpili starí rodičia žalovaného 1). Štauplát bol v rozsahu 30 cm a odkvap v čase, keď ešte žil jej starý otec. Hovoril jej, že otec žalovaného si urobil štauplát svojvoľne a voda potom zo strechy tiekla do studne. Pred 100 rokmi si vlastníci nehnuteľností umožnili sused susedovi urobiť štauplát 30 cm aj nad svoj pozemok. Odkedy dom stojí, tak bola strecha ukončená štauplátom. Problémy nastali, keď voda zo strechy tiekla do studne, ktorá tam predtým nebola. S osadením štauplátu na dome žalovaných nesúhlasí. Starí rodičia žalovaného kúpili dom v roku 1927. Štauplát bol v rozsahu 30 cm a rína, nakoľko v dobrej viere to mali takto susedia v obci. V dobrej viere právní predchodcovia žalovaných užívali štauplát v čase, keď ešte žili jej starí rodičia. Zvady začali za života jej starého otca N. K., ktorý zomrel v roku 1977.

9. Žalovaný 1) pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že pri rekonštrukcii rodinného domu nemusel mať súhlas žalobkyne, nakoľko nenechal sklon oproti stavu ako bol pre 90-timi rokmi. Strecha sa nerobila nanovo, len sa opravovala. Jeho otec dokončil nadstavbu domu v roku 1931, a to aj so štauplátom. Nadstavbu urobil so súhlasom susedov. V. C. súhlas so zriadením štauplátu dal. Od V. C. následne kúpila pozemok matka žalobkyne. Hranica pozemkov ide ostreším, nie múrom. Ostrešie je postavené nad pozemkom žalobkyne. Štauplát je v pôvodnom stave od roku 1931, v šírke 35 cm a rína. Dom nadobudol dedením v roku 1995, predtým v ňom aj býval. Do roku 1999 nikto nič nespochyboval vo vzťahu ku štauplátu. V čase, keď jeho otec realizoval nadstavbu, išiel za V. C. a za K., že potrebuje súhlas na nadstavbu. Toto počul aj syn V. C., ktorý mal vtedy 17 rokov. V. C. dal súhlas na nadstavbu aj s uložením štauplátu ústnou dohodou.

10. Žalovaná 2) pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že ostrešie na dome bolo postavené už starými rodičmi, múr je nemenený, ostrešie bolo vždy v tom istom sklone. Hranica pozemku vedie múrom. Vo Vavrišove je úzus, že ostrešia sú nad pozemkami susedov. Do Vavrišova začala chodiť od roku 1985. Problémy s ostreším do začatia rekonštrukcie neboli. Pôvodný štauplát mal šírku 35 až 40 cm a rína. Štauplát je aktuálne urobený v šírke pôvodného štauplátu.

11. Svedkyňa A. H. pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že bývala v rodinnom dome na pozemku, kde teraz býva žalobkyňa, do 23 rokov, aj potom však chodievali rodičom pomáhať. Jej rodičmi boli N. a K. K.. Dom C. tam bol stále, mal prízemie, potom ho nadstavovali. Nadstavoval ho otec žalovaného 1) s manželkou. V tom čase chodila ešte do školy. Stará mama žalovaného 1) vtedy u nich dva- tri týždne varila pre murárov, keďže nemali komín. V tom čase mohla mať 12 - 13 rokov. Oni si v tom čase jeden druhému pomáhali. Strecha bola na dome tak, ako je aj teraz, mala štauplát, mohla byť v rozsahu približne 20 cm. Ríne tam vtedy asi neboli, nakoľko na pozemku mali studňu a všetka voda stekala do studne. Z toho aj potom vznikali nedorozumenia. Potom tam dali ríne. Strecha nebola rovno s múrom, ale do susedného pozemku, takto je to v celej dedine. Viackrát sa rodičia medzi sebou pohádali, keďže voda stekala do uličky. Hranica ide múrom domu. Jej rodičia hovorili, že si mali strechu urobiť inak. Jej rodičia videli, keď otec žalovaného 1) robil nadstavbu, ale čo mali robiť. Pokiaľ uviedla v čestnom prehlásení, že S. C. štauplát urobil svojvoľne, myslela to tak, že jej rodičia nedali na to súhlas.

XX. X.. O. Š., znalkyňa z odboru geodézia a kartografia, v znaleckom posudku číslo 13/2018 zo dňa 11. 9. 2018 uviedla, že hranica pozemkov parc. č. KN-C 824/1 a parc. č. KN-C 826 vedie vonkajšou hranicou múru stavby rodinného domu súpisné číslo XXX, postavenej na pozemku parc. č. KN-C 826. Svoje závery zdôvodnila poľným náčrtom číslo 207 z roku 1967, odkedy sa hranica nezmenila, taktiež zameraním skutočného stavu, vykonaným dňa 5. 9. 2018. Ostrešie rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na pozemku parc. č. KN-C 826 presahuje na pozemok parc. č. KN-C 824/1 v rozsahu 30 cm. Uvedený záver opiera o zameranie skutočného stavu v teréne.

13. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

14. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou pozemku zapísaného ako parc. č. KN-C 824/1, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, o výmere 303 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území C., zapísaného v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, na liste vlastníctva číslo XXX.

15. Žalovaný 1) a žalovaná 2) sú podielovými spoluvlastníkmi, každý v spoluvlastníckom podiele 1-ica, stavby rodinného domu súpisné číslo XXX, postavenej na pozemku zapísanom ako parc. č. KN-C 826 ako aj pozemku zapísaného ako parc. č. KN-C 826, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, o výmere 46 m², nachádzajúcich sa v katastrálnom území C., zapísaných v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, na liste vlastníctva číslo XXX. Kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 31. 10. 1924 N. I. ako predávajúci predal K. C. a manželke K., rodenej J., S. C. a N. C. ako kupujúcim nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci Vavrišovo, zapísané v pozemnoknižnej vložke číslo 86 pod radovým číslom 66, dom číslo XX, bočnými stavmi a intravilánom. Kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 24. 7. 1933 K. C. s manželkou K., rodenou J. a N. C. ako odpredávateľa predali K. S. C. J. ako odkupiteľovi nehnuteľnosti, okrem iného aj dom s popisným číslom starým XX, spolu s bočnými stavmi a intravilánom, ktoré kúpili od N. I. z Č., zapísané v pozemnoknižnom protokole Obce Vavrišovo číslo XX, m. č. XX. Z fotokópie spisu Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, Z 769/98 súd zistil, že žalovaný 1) dňa 17. 8. 1998 požiadal o zápis stavby so súpisným číslom XXX postavenej na pozemku parc. č. KN-C 826 v katastrálnom území C. na list vlastníctva. Súčasťou žiadosti bolo potvrdenie Obce Vavrišovo o pridelení súpisného čísla, podľa ktorého bola stavba postavená pred 1. 10. 1976. Z fotokópie spisu Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, Z 3169/99 súd zistil, že dňa 10. 12. 1999 bola doručená notárska zápisnica obsahujúca osvedčenie o vydržaní, vyhotovené notárkou JUDr. Silviou Hraškovou pod N 129/99, Nz 127/99 dňa 2. 12. 1999, osvedčujúce, že vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území C. označených v geometrickom pláne č. 34287132-35/98 ako parc. č. 826, druh pozemku zastavané plochy (dom) súpisné číslo XXX, o výmere 48 m² v celosti, parc. č. 833, zastavané plochy (humno) o výmere 74 m² v celosti, parc. č. 829, zastavané plochy (dvor) o výmere 348 m², v podiele 1-ina je C. C., ktorý uvedené nehnuteľnosti nadobudol v decembri 1953 darom od svojej matky K. C., ktorá uvedené nehnuteľnosti nadobudla na základe dedičského rozhodnutia Dnot 61/53, D 34/53 po neb. manželovi S. C. Á., pričom darovaciu zmluvu niekde zapotrešil pri sťahovaní. Nehnuteľnosti otec

C. C.Í. nadobudol na základe kúpno predajnej zmluvy od K. C. a jeho manželky K. C., ktorá bola uzavretá dňa 24. 7. 1933 vo Vavrišove. Oni nadobudli nehnuteľnosti na základe kúpno predajnej zmluvy od N. I. z Čeklýsa, uzavretej dňa 31.10. 1924. Pôvodne boli nehnuteľnosti zapísané vo vložke číslo 509 ako parcela číslo 78 vo vlastníctve N. S. I., S. I. a I. N. S. rodenej E. K. a vo vložke číslo 548 ako parcela č. 78 vo vlastníctve K. I., I. K. rodenej L. D. a S. Z.. Spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo zrušené na základe vzájomnej dohody pôvodných pozemoknížných vlastníkov resp. ich právnych predchodcov v dávnej minulosti ešte pred rokom 1924, pričom od uvedenej doby každý z nich užíval konkrétnu časť nehnuteľnosti v celosti a dvor spoločne.

16. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 10C/134/2011, súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 24. 5. 2011 domáhala voči žalovaným určenia, že nie je povinná strieť umiestnenie strechy na rodinnom dome žalovaného 1) so súpisným číslom XXX vo C., ktorý je postavený na pozemku parc. č. KN-C 826 tak, aby uvedená strecha presahovala nad jej pozemok parc. č. KN-C 824/1 a súčasne žalovaní nie sú oprávnení umiestniť strechu rodinného domu súpisné číslo XXX tak, aby táto presahovala nad jej pozemok parc. č. KN-C 824/1. Súčasťou spisu bolo aj prehlásenie A. H. zo dňa 27. 3. 2010, podľa ktorého so svojimi rodičmi K. a N. K. bývala v rodinnom dome č. XXX v susedstve rodinného domu č. XXX. Otec K.. C. C. S. C. asi v roku 1938 až 39 robil nadstavbu rodinného domu č. XXX, ktorý si kúpili jeho rodičia. Na dome urobil strechu s odkvapom a štauplátom nad pozemkom vo vlastníctve jej rodičov a V. C. s manželkou. Jej rodičia a V. C. s manželkou nikdy nedali súhlas S. C., aby si urobil strechu s odkvapom a štauplátom nad ich pozemkom, urobil tak svojvoľne, hnevali sa, nakoľko keď pršalo, z odkvapu padala špina do pitnej vody v studni. A. C. v prehlásení zo dňa 9. 3. 2012 uviedol, že otec K.. C. C. S. C. požiadal jeho otca V. C. ako suseda o súhlas s nadstavbou pôvodného domu v rokoch 1927-30, čo mu bolo vyhovené. Ako študent v tom čase vedel, že bol daný súhlas s nadstavbou s presahom ostrešia v ich uličke. Rozsudkom zo dňa 21. 5. 2012, č. k. 10C/134/2011-120, súd žalobu zamietol, nakoľko žalobkyňa v konaní nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 26. 11. 2012 č. k. 5Co/335/2012-155, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Dovolanie žalobkyne proti rozsudku odvolacieho súdu bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 9. 2013, sp. zn. 6Cdo/229/2013, odmietnuté.

17. Z obsahu pripojeného spisu Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, sp. zn. X 16/2000, súd zistil, že rozhodnutím zo dňa 20. 7. 2000, číslo: X 16/2000, bol opravený údaj na liste vlastníctva číslo XXX, katastrálne územie C., u nehnuteľnosti parc. č. 826 tak, že namiesto nesprávnej výmery 48 m², zapisuje sa výmera 46 m² a u nehnuteľnosti parc. č. 833 sa namiesto nesprávnej výmery 74 m², zapisuje výmera 72 m². Podľa odôvodnenia rozhodnutia, šetrením v podkladoch, uložených v dokumentácii, bolo zistené, že hranica medzi susednými pozemkami parc. č. 825 - 833 a medzi 824/1, nejde odkvapom budov, ale vlastnícku hranicu tvoria steny týchto budov. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný 1), o ktorom rozhodol Krajský úrad v Žiline, katastrálny odbor, rozhodnutím zo dňa 11. 10. 2000, sp. zn. Xo-29/2000-Ma, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 10. 2000 tak, že odvolanie žalovaného 1) zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

18. Z pripojeného spisu Obce Vavrišovo, Spoločný obecný úrad územného rozhodovania a stavebného poriadku, sp. zn. SOcÚ 142/2009 MG, súd zistil, že žalovaný 1) a žalovaná 2) podali dňa 9. 3. 2009 na Obec Vavrišovo, Spoločný obecný úrad územného rozhodovania a stavebného poriadku, žiadosť o dodatočné povolenie stavby „Prístavba a stavebné úpravy rodinného domu v katastrálnom území C. na parc. č. KN-C 826, 829“. Obec Vavrišovo, Spoločný stavebný úrad územného rozhodovania a stavebného poriadku dňa 1. 10. 2010 oznámila začatie konania o dodatočnom povolení stavby a nariadila ústne pojednávanie, spojené s miestnym zisťovaním. Rozhodnutím Obce Vavrišovo zo dňa 5. 4. 2011, číslo: 142/09/2/2011 Ká, bola žalobkyňa odkázaná s jej námietkou, týkajúcou sa odstránenia presahujúceho ostrešia a dažďových žľabov na rodinnom dome súpisné číslo XXX stavebníkov K.. C. C. a manželky N.. J.Í. C., P., nad pozemkom parc. č. KN-C 824/1 v katastrálnom území C., ktoré požadovala vykonať zarovno spoločnej majetkovej hranice, ktorú tvorí stena rodinného domu súpisné číslo XXX, na súd, súčasne bolo konanie o dodatočnom povolení stavby prerušené do doby, kým rozhodnutie súdu nenadobudne právoplatnosť a žalobkyňa bola určená 30-dňová lehotou od doručenia rozhodnutia na podanie návrhu na súd. Podľa výroku rozhodnutia, v občianskoprávnom konaní je potrebné rozhodnúť, či ostrešie rodinného domu súpisné číslo XXX zo strany severnej stavebný úrad v konaní o dodatočnom povolení stavby môže považovať za stavbu na cudzom pozemku.

19. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/149/2002, vo veci obvinených O. D. a J. D. súd zistil, že dňa 2. 12. 2002 bola podaná obžaloba na O. D. a J. D. pre skutok, že dňa 21. 6. 2001 okolo 10.00 hod., v obci Vavrišovo O. D., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s J. D. demontoval z objednanej zdvíhacej plošiny motorového vozidla zn. Ávia, ŠPZ: LM 49-35 zo svojho pozemku na susednom dome č. XXX časť strechy v šírke 30 cm, ktorá presahovala za múr uvedeného domu tým spôsobom, že z nej zroloval lepenku, odmontoval odkvapové plechy, žľabové háky a laty, pričom uvedený materiál dal na pozemok č. XXX a následne ručnou pilou odpíliť popri múre uvedeného domu drevené hranoly - rohy strechy, čím spôsobil majiteľovi domu C. C. škodu poškodením domu podľa znaleckého posudku najmenej 15.621,10 Sk, ktorým sa mali dopustiť trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 3. 12. 2004, č. k. 3T/142/02-200, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 1. 2005, súd oslobodil obžalovaných spod obžaloby podľa § 226 písm. b) Tr. poriadku a odkázal poškodeného C. C. s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných. Súd obžalovaných spod obžaloby oslobodil, lebo skutok nie je trestným činom, pričom z dôvodu uplynutej doby od spáchania skutku nebolo možné vec postúpiť na prejednanie priestupku.

20. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 4C/159/2006, súd zistil, že K.. C. C. ako žalobca sa v konaní voči žalovaným 1) O. D. a 2) J. D. domáhal na základe odkazu s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie z trestného konania vedeného pod sp. zn. 3T/142/2002, náhrady škody vo výške 32.847 Sk, spolu so 14,2 % úrokom z omeškania od 15. 6. 2005, ktorá bola spôsobená odpílením odkvapových plechov, žľabových hákov a dosiek z jeho domu súpisné číslo XXX v katastrálnom území C.. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 9. 3. 2007, č. k. 4C/159/2006-136, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 2. 10. 2007, č. k. 9Co/157/2007, súd uložil žalovaným 1) a 2) povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 5370 Sk, spolu so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4122 Sk od 16. 6. 2005 do zaplatenia, zo sumy 1248 Sk od 16. 6. 2005 do 26. 9. 2005 a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

21. Podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len "vlastník stavby").

22. Podľa § 166 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, vecné bremená obmedzujú vlastníka veci v prospech niekoho iného, a to tak, že vlastník je povinný buď niečo trpieť alebo sa niečoho zdržať alebo niečo robiť.

23. Podľa § 167 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, práva zodpovedajúce vecným bremenám sú buď spojené s vlastníctvom k určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe.

24. Podľa § 168 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, o tom, ako sa nadobúdajú práva zodpovedajúce vecným bremenám, platia primerane ustanovenia o nadobúdaní vlastníctva (§§ 111 a nasl.).

25. Podľa § 116 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, vlastnícke právo k hnuťnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnené (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

26. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným.

27. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

28. Podľa § 562 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, i právne pomery vzniknuté pred 1. januárom 1951; do tohto dňa sa tieto právne pomery spravujú skorším právom.

29. Podľa § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, lehota, ktorá začala bežať pred 1. januárom 1951, sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu lehotu, najneskoršie uplynutím tejto kratšej lehoty, počítanej odo dňa 1. januára 1951; ak určuje dlhšiu lehotu, uplynutím tejto dlhšej lehoty, počítanej odo dňa, keď lehota začala bežať.

30. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951, to isté platí o vydržacej a premlčacej dobe.

31. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

32. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, na základe vyhodnotenia vykonaného dokazovania, súd podanú žalobu žalobkyne zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovaným odstránenia neoprávnenej stavby (ostrešia rodinného domu súpisné číslo XXX postaveného na pozemku zapísanom ako parc. č. KN-C 826 v katastrálnom území Vavrišovo v rozsahu, v akom je umiestnené nad jej pozemkom zapísaným ako parc. č. KN-C 824/1) v súlade so zákonným ustanovením § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. Medzi stranami sporu nebolo sporné vlastníctvo žalobkyne k pozemku zapísanému ako parc. č. KN-C 824/1 v katastrálnom území C., ani podielové spoluvlastníctvo žalovaných k rodinnému domu súpisné číslo XXX, postavenému na pozemku zapísanom ako parc. č. KN-C 826 v katastrálnom území C.. V čase od podania žaloby na súd až do vyhotovenia znaleckého posudku znalkyňou X.. Š. bol medzi stranami sporu sporný priebeh hranice pozemkov zapísaných ako par. č. KN-C 826 a parc. č. KN-C 824/1 a v dôsledku toho aj skutočnosť, či ostrešie (štauplat) stavby rodinného domu súpisné číslo XXX je umiestnené (postavené) na pozemku vo vlastníctve žalobkyne, resp. na pozemku v podielovom spoluvlastníctve žalovaných. Po vyhotovení znaleckého posudku X.. Š. sa priebeh hranice medzi pozemkami vo vlastníctve strán sporu stal nesporným. Znaleckým posudkom bol priebeh hranice medzi pozemkami zapísanými ako parc. č. KN-C 824/1 a parc. č. KN-C 826 určený vonkajšou hranicou múru stavby rodinného domu súpisné číslo XXX. Závery znaleckého posudku boli v súlade aj s ďalšími vykonanými dôkazmi, najmä pripojeným spisom Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, sp. zn. X 16/2000. Medzi stranami sporu, po ustálení priebehu hranice pozemkov, nebolo sporné, že ostrešie rodinného domu súpisné číslo XXX je postavené na pozemku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne zapísanom ako parc. č. KN-C 826. V tejto súvislosti, vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala odstránenia stavby, pričom nad jej pozemkom je umiestnená len časť stavby (ostrešie), súd poukazuje na to, že aj presah časti strechy stavby (ostrešia) sa podľa ustálenej judikatúry spravuje právnym režimom neoprávnenej stavby v zmysle zákonného ustanovenia § 135c Občianskeho zákonníka. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo 44/2012: „Citované zákonné ustanovenie (pozn. § 135c Občianskeho zákonníka) upravuje prípad neoprávnenej stavby na cudzom pozemku a zároveň spôsoby vyrovnania vzťahov medzi vlastníkom pozemku a stavebníkom. Za neoprávnenú stavbu v zmysle citovaného ustanovenia sa považuje taká stavba, ktorú stavebník zriadi na cudzom pozemku bez toho, aby k tomu mal právny titul umožňujúci mu zriadiť stavbu na cudzom pozemku. Cudzím pozemkom pre zriaďovateľa stavby je každý pozemok, ku ktorému nemá vlastnícke (spoluvlastnícke) právo, právo zodpovedajúce vecnému bremenu, prípadne obligačné právo umožňujúce zriadenie stavby. Pre kvalifikáciu stavby ako neoprávnenej postačuje, ak stojí na cudzom pozemku len sčasti. To platí nielen vtedy, ak nadzemná stavba do pozemku iného zasahuje časťou obvodového plášťa, ale aj vtedy, ak presah do cudzieho pozemku spôsobuje časť konštrukcie strechy. Rozsah tohto presahu pritom nie je významný. V takomto prípade môže súd rozhodnúť o odstránení časti stavby, ak to je technicky možné alebo zriadiť vecné bremeno v prospech stavebníka. Pre posúdenie stavby ako neoprávnenej nie je významné, či stavebník mal stavebné povolenie a nie je ani rozhodujúce samotné vedomie vlastníka pozemku, prípadne orgánu obce (štátneho orgánu) o stavbe. Osobou, ktorá je oprávnená podať žalobu na vyporiadanie neoprávnenej stavby, je vlastník pozemku, pričom žalovaným je vlastník neoprávnenej stavby. Ide tu totiž o hmotnoprávny vzťah medzi vlastníkom pozemku, na ktorom je neoprávnená stavba zriadená a vlastníkom stavby.... Konštrukcia strechy je základným prvkom každej stavby. Ak preto strecha stavby (jej časť) presahuje na cudzí pozemok (rozsah presahu významný nie je), treba mať za to, že na cudzom pozemku je zriadená časť stavby. Keďže z hľadiska posúdenia stavby ako neoprávnenej postačuje, ak stavba zasahuje do cudzieho pozemku len z časti, treba v danej veci hospodársku stavbu postavenú žalovanými považovať za stavbu

neoprávnenú. V takomto prípade sa vlastník pozemku (žalobcovia 2/, 3/ a 4/) môže domáhať proti vlastníkovi neoprávnenej stavby (žalovaným 1/ a 2/) ochrany práve žalobou na vyrovnanie vzťahov medzi nimi v zmysle § 135c OZ a požadovať odstránenie stavby.“

33. Vzhľadom na nespornosť skutočnosti, že časť stavby v podielovom spoluvlastníctve žalovaných (ostrešie) je postavená na (nad) pozemkom vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, súd následne skúmal, či uvedená stavba (časť stavby) je stavbou neoprávnenou, teda či žalovaní, resp. ich právni predchodcovia, zriadili stavbu na cudzom pozemku bez toho, aby na to mali občianskoprávny titul umožňujúcu zriadiť stavbu. Žalovaní sa v spore bránili tým, že ostrešie je na pozemku žalobkyne postavené oprávnene, keďže ich právni predchodcovia sa na osadení ostrešia nad pozemok vo vlastníctve žalobkyne dohodli s jej právnymi predchodcami. Právny zástupca žalovaného 1) tvrdil, že došlo ku vydržaniu práva vecného bremena osadiť ostrešie nad pozemkom žalobkyne, nakoľko existovala dohoda, uplynula vydržacia doba a bola aj dobromyseľnosť držby vecného bremena. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že otec žalovaného 1) S. C. nadobudol rodinný dom súpisné číslo XXX do výlučného vlastníctva (ešte s pôvodným súpisným číslom XX) kúpnu zmluvou uzavretou dňa 24. 7. 1933 od svojich rodičov a brata. V tejto súvislosti súd len okrajovo poukazuje na to, že pokiaľ právny zástupca žalovaného 1) ako na nadobúdaci titul poukazoval na hodnovernú snímku z roku 1919, súd dôvodnosť uvedenej argumentácie preukázanú nemal, nakoľko z kúpno predajnej zmluvy, uzavretej dňa 31. 10. 1924 medzi N. I. z Č. ako predávajúcim a K. C.J. s manželkou, S. K. C. a N. C. ako kupujúcimi, vyplynulo, že až uvedenou kúpnu zmluvou došlo k predaju rodinného domu súpisné číslo XX otcovi žalovaného 1), jeho rodičom a bratovi. Otec žalovaného 1) S. C. nadobudol rodinný dom v celom rozsahu v roku 1933. Svedkyňa A. H. vypovedala, že rekonštrukcia rodinného domu sa vykonávala v období, keď mala dvanásť - trinásť rokov (narodená je v roku 1923). Súd mal preto preukázané, že k uskutočneniu nadstavby rodinného domu súpisné číslo XXX, v rámci ktorej bola vyhotovená strecha s ostreším v jeho súčasnom rozsahu, došlo v období rokov 1933 (rok nadobudnutia rodinného domu otcom žalovaného 1/) až 1936 (dovŕšenie 13 rokov svedkyne A. H.). Ostrešie rodinného domu bolo vyhotovené v rozsahu 30 centimetrov a rína. Uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Sama žalobkyňa poukázala vo svojej výpovedi na to, že štauplat bol na rodinnom dome odvetdy, ako dom kúpili starí rodičia žalovaného 1), a pokiaľ si pamätá, bol v rozsahu 30 centimetrov a odkvap. V čase osadenia ostrešia rodinného domu na pozemku žalobkyne, resp. jej právnych predchodcov, platilo na území Slovenska uhorské obyčajové právo (do prijatia Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1. 1. 1951), ktoré upravovalo tzv. služobnosti. Služobnosti predstavovali vecné práva oprávňujúce užívať cudzie veci. Služobnosti sa delili na osobné služobnosti a pozemkové služobnosti, ktoré boli spojené s vlastníctvom pozemku (tzv. pozemok panujúci). Pozemková služobnosť mala účinky voči ďalším nadobúdateľom pozemku vtedy, ako bola zapísaná do pozemkovej knihy. Právo služobnosti však bolo možné nadobudnúť aj vydržaním. Podmienkami vydržania boli oprávnenosť držby práva po dobu 32 rokov a spôsobilý predmet vydržania. Dobromyseľnosť držby sa pritom vyžadovala len v okamihu uchopenia sa držby. S účinnosťou od 1. 1. 1951 sa služobnosti vzniknuté v dobe platnosti uhorského obyčajového práva, v súlade so zákonným ustanovením § 562 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., zmenili na vecné bremená, upravené v zákonom ustanovení § 166 a nasl. Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. Vecné bremená boli definované ako vecné práva, ktoré obmedzujú vlastníka veci v prospech niekoho iného tak, že vlastník je povinný niečo trpieť alebo sa niečoho zdržať alebo niečo robiť. Zákonné ustanovenie § 168 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. vo vzťahu k nadobúdaniu práv zodpovedajúcich vecnému bremenu odkazovalo na primerané použitie ustanovení o nadobúdaní vlastníctva. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu preto bolo možné nadobudnúť aj vydržaním. Podmienkami vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré museli byť splnené kumulatívne (súčasne), boli oprávnenosť držby práva po dobu 10 rokov (vydržacia doba) a spôsobilý predmet vydržania. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 110/2010: „Predpoklady vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sú totožné s predpokladmi nevyhnutnými pre vydržanie vlastníckeho práva (§ 130, § 134 Občianskeho zákonníka). Ako je predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa veci jeho presvedčenie, že mu vec patrí ako vlastníkovi, tak predpokladom dobrej viery u oprávneného držiteľa práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je presvedčenie, že mu právo zodpovedajúce vecnému bremenu prináleží. Toto presvedčenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami, ktoré ho k tomu oprávňujú. Oprávnený držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť „so zreteľom ku všetkým okolnostiam“ v dobrej viere, že právo, ktoré k cudzej veci vykonáva mu patrí, lebo riadne vzniklo alebo na neho riadne prešlo. Posúdenie, či držiteľ je v dobrej viere alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka a vždy treba brať do úvahy, či

držiteľ pri bežnej normálnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať po celú vydržiaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu takéto právo patrí. Treba zdôrazniť, že dobrá viera vyjadruje vnútorný (psychický) stav držiteľa, ktorý sám o sebe nemôže byť predmetom dokazovania, avšak toto vnútorné presvedčenie, že nekoná bezprávne sa navonok prejavuje jeho konkrétnym správaním, čo už ale predmetom dokazovania a posudzovania byť môže.“ Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodcovia žalobkyne (V. C. a K. a N. K.) a otec žalovaného 1) S. C. sa pri vykonávaní nadstavby rodinného domu súpisné číslo XXX (vtedy ešte so súpisným číslom XX) dohodli na osadení ostrešia rodinného domu nad pozemok vo vlastníctve právnych predchodcov žalobkyne, a to v rozsahu 30 cm a ríne. Uvedená skutočnosť bola preukázaná najmä výpoveďou žalovaného 1), ako aj čestným prehlásením A. C., ktoré je súčasťou spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 10C/134/2011, v ktorom uviedol, že otec žalovaného 1) požiadal jeho otca V. C. o súhlas s nadstavbou pôvodného rodinného domu, pričom uvedený súhlas bol udelený. Nepriamo uvedenú skutočnosť preukazuje aj výpoveď svedkyne A. H., ktorá uviedla, že počas vykonávania nadstavby rodinného domu otcom žalovaného 1) umožnili jej rodičia varenie pre murárov v ich rodinnom dome. Rodičia svedkyne preto nielenže boli uzrozumení s tým, že otec žalovaného 1) vykonáva nadstavbu rodinného domu, ktorej súčasťou bolo aj osadenie ostrešia nad ich pozemok, ale pri uvedených stavebných prácach mu aj nepriamo pomáhali. Napokon, aj samotná žalobkyňa pri výsluchu uviedla, že právni predchodcovia žalovaných užívali štauplát v dobrej viere v čase, keď ešte žili jej starí rodičia. Je teda nepochybné, že otec žalovaného 1) osadil ostrešie nad pozemok vo vlastníctve právnych predchodcov žalobkyne v dobrej viere, že mu uvedené právo prislúcha na základe ústnej dohody s vlastníkmi pozemku a v dobrej viere aj služobnosť (od 1. 1. 1951 právo zodpovedajúce vecnému bremenu) vykonával. Na strane druhej, právni predchodcovia žalobkyne nielenže mali vedomosť o osadení ostrešia nad pozemkom v ich vlastníctve, ale s uvedeným osadením aj súhlasili. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/78/2015 zo dňa 22. 11. 2016, podľa ktorého: „Vzhľadom na charakter prác, ktoré so zriadením prípojok súviseli, t.j. výkopové práce a s tým súvisiace potrebné časové obdobie na realizáciu prác, nemožno predpokladať, že tieto práce by mohli právni predchodcovia žalobcov realizovať bez vedomia a súhlasu vlastníkov susedného pozemku a domu, na privody ktorého boli prípojky z nehnuteľnosti žalobcov napojené. S poukazom na trvalý charakter vodovodného a plynového pripojenia je vylúčené, aby vtedajší vlastníci zaťažených nehnuteľností (právni predchodcovia žalovanej) akceptovali realizáciu týchto prác, ak by nebola výsledkom vzájomnej dohody a ich súhlasu s pripojením. Táto skutočnosť zakladá dobromyseľnosť žalobcov v súvislosti držbou ich práva mať na časti pozemku žalovanej, v úrovni prechodového chodníka, uvedené prípojky.“

34. Právni predchodcovia žalovaného 1) (jeho otec a následne jeho matka) teda oprávnenne vykonávali služobnosť (neskôr právo zodpovedajúce vecnému bremenu) uloženia ostrešia na (nad) pozemok právnych predchodcov žalobkyne, v dobrej viere, že uvedené právo im patrí, a to nerušene počas celej zákonom stanovenej vydržacej doby. Otec žalovaného 1) na základe ústnej dohody s pôvodnými vlastníkmi pozemku aktuálne zapísaného ako parc. č. KN-C 824/1 osadil ostrešie rodinného domu pri vykonávaní jeho rekonštrukcie nad uvedený pozemok v rozsahu 30 cm a ríne. V uvedenom rozsahu bolo ostrešie osadené nad pozemkom až do vykonania rekoštrukcie strechy žalovanými v roku 2000 a následne pri opätovnom vyhotovení strechy v súčasnom stave, ktorý, podľa záverov znaleckého posudku X. Š., podložených zameraním samotného ostrešia, zodpovedá rozsahu vecného bremena v čase jeho vzniku, t. j. 30 cm a ríne. Žalobkyňa, ani jej právni predchodcovia voči osadeniu ostrešia nad ich pozemkom až do začatia vykonávania rekonštrukcie rodinného domu žalovanými v roku 2000 nenamietali, nedomáhali sa odstránenia ostrešia alebo iného usporiadania vzájomných vzťahov. Pokiaľ aj žalobkyňa poukazovala na nezhody, ktoré mali vzniknúť medzi jej právnymi predchodcami a právnymi predchodcami žalovaných, ktoré boli potvrdené aj svedkyňou A. H., súd nemal preukázané, že ich dôvodom bolo samotné osadenie ostrešia nad pozemok žalobkyne. Naopak, zhodnými výpoveďami žalobkyne aj svedkyne H. bolo preukázané, že dôvodom nezhôd bolo len zatekanie dažďovej vody z rodinného domu žalovaných do dvora žalobkyne, v minulosti najmä v súvislosti s umiestnením studne s pitnou vodou. Otec žalovaného 1) S. C. vstúpil do oprávnenej držby práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (v tom čase služobnosti) najneskôr v roku 1936. Keďže podľa uhorského obyčajového práva sa vyžadovala na vydržanie služobnosti 32 ročná vydržacia doba, ku dňu účinnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., teda k 1. 1. 1951, uvedená vydržacia doba neuplynula. V súlade so zákonným ustanovením § 566 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. uplynula vydržacia doba pre vydržanie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v zmysle zákonného ustanovenia § 168 ods. 1 v spojení s § 116 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. dňom 1. 1. 1961, t. j. uplynutím

10 rokov od účinnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. Uvedeným dňom nadobudli právo zodpovedajúce vecnému bremenu (právo osadiť ostrešie) vydržaním právni predchodcovia žalovaných (v tom čase matke žalovaného 1/). Keďže ani Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. nezrušil vecné bremená, ktoré vznikli v súlade s Občianskym zákonníkom č. 141/1950 Zb. a, navyše, v spore ani neboli tvrdené skutočnosti o zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, vecné bremeno doposiaľ trvá. Žalovaným preto prislúcha občianskoprávny titul na zriadenie stavby na (nad) pozemkom žalobkyne, a to právo zodpovedajúce vecnému bremenu - právo uloženia ostrešia rodinného domu súpisné číslo XXX v rozsahu 30 cm a ríne. Z uvedeného dôvodu žalovaným nebolo možné uložiť povinnosť ostrešie umiestnené na pozemku žalobkyne odstrániť ako neoprávnenú stavbu v zmysle zákonného ustanovenia § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.

35. Súd rozhodol, že ďalšie dôkazy navrhnuté žalovaným 1), nevykoná, keďže zistený skutkový stav umožňoval rozhodnúť o veci, preto by vykonávanie ďalších dôkazov bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

36. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v konaní v plnom rozsahu úspešným žalovaným. Súd preto priznal žalovaným voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

39. Súčasne súd priznal štátu voči v spore neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V spore doposiaľ nebolo rozhodnuté o znalečnom, nakoľko preddavok, zložený žalovaným 1) na trovy znaleckého dokazovania, nebol postačujúci na pokrytie znalkyňou uplatneného znalečného, pričom žalovaný 1) súčasne požiadal o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov. V prípade priznania znalečného znalkyni v rozsahu prevyšujúcom výšku preddavku zloženého žalovaným 1), bude uvedená časť znalečného zaplatená z rozpočtových prostriedkov súdu, v dôsledku čoho vzniknú štátu trovy konania.

40. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo , veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.